

Saateviesti kirjeen kirjoittamiseen vanhemmille

Nyt kun leiri lähestyy kovaa vauhtia ja varmaan juhlavalmistelutkin ovat jos ei vielä käynnissä niin ainakin mietinnässä lähestyn teitä vielä yhdellä asialla. Olen tehnyt nuorisotyötä nyt 30 vuotta ja tehnyt samalla huomioita nuorisosta. Viime vuosina olen havahtunut sellaiseen asiaan, jolle en oikein ole löytänyt selitystä. Kovin moni nuori kokee että omien vanhempien kanssa ei voi puhua oikein mistään tärkeästä. En oikein usko että tämä on todellinen tilanne, vaan enemmänkin perustuu johonkin omituiseen nuorten keskellä kasvavaan asenteeseen. Meidän yksi iso tavoite leirillä on tukea myös perheitä ja siksi tarjoan mahdollisuutta tehdä asialle jotain.

Eräs nuorisotyöntekijä aikanaan, kun hänen omat poikansa olivat rippikoulussa, mietti aika pitkään mitä heille haluaisi antaa. Hän päätyi lopulta sellaiseen ratkaisuun, että kirjoitti heille kirjeet. Noissa kirjeissä halusi sanoa niitä asioita mitä heistä todella ajattelee, kuinka ylpeä ja onnellinen on heistä. Siis asioita, jotka arjen keskellä jäävät kovin helposti sanomatta tai peittyvät kiireen ja hermostumisen alle. Hänen kokemuksensa oli, että noilla kirjeillä on ollut iso positiivinen vaikutus hänen suhteeseensa omiin lapsiinsa. Nyt kun he ovat jo aikuisia ja asuvat omillaan, on mahtavaa huomata että puhelin on soinnut aika usein, milloin kysytään neuvoa arjen askareisiin, milloin muuten vaan kysellään kuulumisia. Parhaalta tuntuu kuitenkin se, että he uskaltavat etsiä apua ja kuulijaa omiin kysymyksiinsä ja ongelmiinsa. Voi olla, että näin ei olisi, jos noita kirjeitä olisi aikanaan kirjoittanut.

Eli toivoisin että kirjoittaisitte omalle lapsellenne kirjeen, jonka jaamme tuolla leirillä päivänä, jolloin muutenkin puhumme perheestä. Muutaman päivän ero kotoa saa usein näkemään asiat eri tavalla tai toisesta perspektiivistä. Vuosien varrella palaute näistä kirjeistä on ollut 99,9% positiivista. Onpa joku maininnut saaneensa kotiin aivan eri lapsen kuin se joka leirille lähti. Monien ajan kuluessa rikkoutuneet suhteet ovat parantuneet tai ainakin on päästy johonkin alkuun asioiden puhumisessa.

Tottakai toivon että jokainen leiriläinen saisi oman kirjeen, mutta ketään en voi enkä halua pakottaa sitä tekemään. Kirjeen voit antaa jollekin ohjaajista samalla kun tuot lastasi leirille. Laita kirje kuoreen ja siihen oman lapsesi nimi. Tätä kirjettä ei lue kukaan muu. Eikä niitä juurikaan ole kavereillekaan näytetty, sen verran tärkeitä ovat olleet. Tai jos et pääse tuomaan, niin laita kirje lapsesi mukaan ja pyydä antamaan ohjaajalle.

Nuoret tulevat vastaavasti kirjoittamaan jollekin läheiselle leirin aikana kirjeen ja postitamme nämä kirjeet leirin jälkeen. Saatte ne postin mukana (toivon mukaan) pian leirin jälkeen. Olisi tietysti hienoa, että jokainen saisi vastaavasti jonkun viestin myös kotoa oman kirjoittamisensa jälkeen.

Koska kirjeiden tai viestien kirjoittaminen nykyaikana on vaikeaa, olen koonnut joitakin apukysymyksiä liitteenä olevaan tiedostoon. Voit niitä apuna käyttää tai olla käyttämättä.

Yst. terv. Leena Jalkanen